

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił sprzeciw strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Ł. od nakazu zapłaty z dnia 13 kwietnia 2015 r. wydanego w sprawie z powództwa D. W. o wynagrodzenie i odszkodowanie.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia podniesiono, iż składając sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym strona pozwana podniosła, że znajduje się w złej sytuacji finansowej, a opóźnienia w wypłacie wynagrodzenia na rzecz powoda miały charakter czasowy. W sprzeciwie pozwana wniosła też o oddalenie żądania o wypłatę zaległego wynagrodzenia jako nieudowodnionego. Zarządzeniem z dnia 14 maja 2015 r. wezwano pozwaną do usunięcia braków formalnych sprzeciwu poprzez wskazanie okoliczności faktycznych i dowodów na potwierdzenie zarzutów podniesionych w sprzeciwie. W dniu 28 maja 2015 pozwana nadała przesyłkę pocztową, zawierającą pismo, w którym wniosła o dopuszczenie dowodu z przesłuchania prezesa zarządu na potwierdzenie okoliczności faktycznych wskazanych w sprzeciwie – prowadzonych rozmów pomiędzy stronami w zakresie odroczenia wykonania postanowień ugody, przekazywanych środków pieniężnych, ograniczenia produkcji oraz utraty rynków zbytu. W ocenie Sądu pozwana w wyznaczonym, siedmiodniowym terminie nie usunęła w pełni braków formalnych sprzeciwu poprzez wskazanie okoliczności faktycznych i dowodów na potwierdzenie zarzutów, w szczególności zgłoszonego sprzeciwie zarzutu nieudowodnienia przez powoda żądania wynagrodzenia za pracę - w świetle zawartej ugody pozasądowej, stąd jej sprzeciw na podstawie art. 504 § 1 k.p.c. należało odrzucić.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie w całości wniosła strona pozwana.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 503 § 1 k.p.c. i art. 504 k.p.c. przez błędną wykładnię i wadliwe zastosowanie prowadzące się do uznania, że sprzeciw złożony przez pozwaną musi być udowodniony przed rozpoznaniem sprawy; że sprzeciw pozwanej zawierał braki formalne, oraz że sankcją za brak udowodnienia zarzutów w sprzeciwie jest jego odrzucenie.

Biorąc powyższe pod uwagę skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

- zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 503 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprzeciwie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody.

Zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c. Sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

W świetle ugruntowanego orzecznictwa artykuł 503 § 1 k.p.c. nie wprowadza wprawdzie prekluzji w zakresie zarzutów przeciwko żądaniu pozwu w sprzeciwie składanym w postępowaniu upominawczym, ale wyraźnie zakreśla obowiązek ich wskazania i wykazania (udowodnienia). Przepisy te nakładają zatem na składającą sprzeciw stronę (pozwaną) obowiązek wykazania jego zarzutów i twierdzeń. Sąd może pominąć stosując swoją dyskrecyjną władzę spóźnione twierdzenia i dowody, chyba, że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy lub, że występują inne usprawiedliwione okoliczności. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 marca 2014 r. I ACa 817/13 LEX nr 1444719).

W myśl art. 503 § 1 KPC w sprzeciwie od nakazu zapłaty powinny być przedstawione wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na ich poparcie, związane z zarzutami przeciwko żądaniu pozwu i sposobem obrony. W postępowaniu po

wniesieniu sprzeciwu powoływanie przez strony nowych twierdzeń i dowodów podlega podobnym ograniczeniom jak w postępowaniu rozpoznawczym (art. 217 § 2). Artykuł 503 § 1 stanowi regulację szczególną w zakresie, w którym przewiduje pominięcie przez sąd twierdzeń i dowodów, których strona pozwana nie powoła w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Obowiązek zgłoszenia przez stronę pozwaną do tego czasu twierdzeń i dowodów został ukształtowany podobnie jak obowiązek strony pozwanej pozwanego przy złożeniu odpowiedzi na pozew (art. 207 § 6). (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku - I Wydział Cywilny z dnia 29 listopada 2013 r. I ACa 549/13 Tezy redakcyjne Legalis Numer 776225).

Tylko zaniechanie zgłoszenia w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutów, o których mowa w art. 25 § 2, art. 1105 § 2 i § 3 KPC - jako zarzutów, które strona jest zobowiązana do zgłoszenia przed wdaniem się w spór (art. 503 § 1 KPC) - powoduje utratę możliwości zgłaszania ich w dalszym toku postępowania. Natomiast niepodniesienie innych zarzutów lub niewskazanie środków dowodowych czy okoliczności faktycznych podlega ogólnym regułom obowiązującym w postępowaniu zwykłym (art. 201, 207 § 2 lub art. 217 § 3 KPC). W postępowaniu upominawczym nie został przewidziany rygor pominięcia okoliczności faktycznych, zarzutów i wniosków dowodowych w razie ich niezgłoszenia w sprzeciwie. (I ACa 89/10 - wyrok SA Poznań z dnia 17-02-2010 Legalis Numer 237797).

Niewskazanie dowodów na potwierdzenie zasadności sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym nie prowadzi w konsekwencji do jego odrzucenia. Takie zachowanie podlega ocenie na podstawie art. 3 i 232 KPC - a nie art. 504 § 1 KPC. (Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 września 2002 r. I ACz 1352/02 Legalis Numer 76162)

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić zatem należy, iż brak było podstaw do odrzucenia sprzeciwu z uwagi na nieusunięcie w pełni braków formalnych przez stronę pozwaną. Fakt, iż strona nie wskazała konkretnych dowodów na potwierdzenie zasadności sprzeciwu i podniesionych w nim zarzutów, nie może bowiem prowadzić do odrzucenia sprzeciwu. Natomiast zgłoszony przez stronę skarżącą, w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków formalnych, wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania prezesa zarządu na potwierdzenie okoliczności faktycznych wskazanych w sprzeciwie, będzie podlegał ocenie Sądu zgodnie z art. 503 § 1 zd. 3 k.p.c.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 kpc. orzekł jak w sentencji.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć stronie pozwanej i pełnomocnikowi powódki.